

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 60/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. júla 2001 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť RNDr. M. K., H., zastúpeného advokátkou JUDr. A. H., H., o porušení čl. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky listom Krajského úradu v P. zo dňa 30. novembra 2000, značka 10474/948/2000, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť RNDr. M. K. o d m i e t a pre nepríslušnosť na prerokovanie veci.

O d ô v o d n e n i e :

Na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podal RNDr. M. K., H., (ďalej len „navrhovateľ“), návrh, ktorým namietal porušenie čl. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) listom Krajského úradu v P. (ďalej len „krajský úrad“) zo dňa 30. novembra 2000, značka 10474/948/2000, a žiadal jeho preskúmanie.

Podanie navrhovateľa ústavný súd v súlade s § 31a ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v spojení s § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku posúdil ako

ústavnú sťažnosť, pretože obsah podania smeruje k preskúmaniu rozhodnutia správneho orgánu, a nie ku konaniu o súlade právnych predpisov, ako to navrhovateľ označil v prvej vete svojho podania.

Navrhovateľ tvrdil, že krajský úrad ako správny orgán uvedeným listom porušil jeho základné práva uvedené v čl. 1, čl. 20 ods.1 a čl. 35 ods. 1 ústavy, pretože mu nepredĺžil povolenie na poskytovanie lekárenskej starostlivosti.

Ústavný súd je jediným súdnym orgánom ochrany ústavnosti, ktorého právomoc je upravená v čl. 125 až 130 ústavy. Podľa čl. 127 ústavy je ústavný súd oprávnený a povinný konať aj o ústavnej sťažnosti, ktorou fyzická osoba namieta porušenie svojich práv rozhodnutím orgánu štátnej správy. Jedným zo základných predpokladov na založenie právomoci ústavného súdu je v takom prípade to, že ochranu namietanému porušeniu práv neposkytujú iné súdy (čl. 127 ústavy).

Uvedený list krajského úradu zasahuje do práv osoby (nevyhovuje žiadosti o predĺženie povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti), čo potvrdzuje § 70a ods. 2 zákona č. 140/1998 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach, o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o liekoch a zdravotníckych pomôckach“) a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 220/1996 Z. z. o reklame, podľa ktorého povolenie na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vydané do nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostáva v platnosti, ak držiteľ povolenia preukáže splnenie podmienok na vydanie povolenia ustanovených týmto zákonom do 31. decembra 2000. Splnenie podmienok držiteľ povolenia preukáže krajskému úradu, ktorý ich splnenie potvrdí na povolení.

Podľa § 69 zákona o liekoch a zdravotníckych pomôckach na konanie vo veciach upravených týmto zákonom sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Citovaný zákon pre prípad predvídaný v jeho § 70a ods. 2 však nemá inú úpravu, a preto krajský úrad musel postupovať podľa zákona č. 71/1967 Zb.

o správnom konaní (správny poriadok). Z týchto dôvodov ústavný súd považuje list krajského úradu za rozhodnutie v správnom konaní, ktoré podlieha súdnemu preskúmaniu v správnom súdnictve.

Bolo však vecou navrhovateľa, aby v danom prípade využil možnosť súdnej ochrany v správnom súdnictve podľa § 244 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. Ak navrhovateľ nevyužil právo na podanie správnej žaloby, nemožno tento postup nahradiť konaním pred ústavným súdom. Treba dodať, že ani Občiansky súdny poriadok takýto druh rozhodnutia zásadne nevyklučuje z preskúmania vykonávaného správnym súdnictvom (§ 244 a § 248 a príloha A k § 248 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku). Preto je právomoc ústavného súdu vylúčená (I. ÚS 69/96).

Pre zistenú nepríslušnosť na prerokovanie veci ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť navrhovateľa podľa § 25 zákona o ústavnom súde.